

Lương Sĩ Hằng

Từ Bi Là Sức Mạnh

TỪ BI LÀ SỨC MẠNH!

*(Bài thuyết giảng của Thầy Lương Sĩ Hằng tại Kent,
Washington, Hoa Kỳ, ngày 21- 01- 1984)*

Thưa các bạn!
Hôm nay là ngày thiên chung của tất cả bạn đạo tại Seattle và các nơi đã về đây như Vancouver, Portland, Longview, đã về đây chung thiên và dự cuộc tiễn đưa trong lúc tạm chia tay trong thời gian tôi phải trở về Montreal làm thủ tục tuyên thệ trước khi nhận lãnh quốc tịch Canada. Đây cũng là tin vui mừng của tất cả bạn đạo khắp năm châu. Sau khi tôi nhận lãnh được quốc tịch, sự đi đứng dễ dãi và sẽ có cơ hội liên tục tương ngộ với các bạn khắp năm châu. Đây cũng là ân huệ do Thượng Đế đã ân ban, vì quá trình tôi ít có mặt tại Canada, khăn gói đi đây đi đó để thức tâm các bạn,

để cho huynh đệ chúng ta càng ngày càng khẩn khích hơn trong tình thương xây dựng, thật sự đã nhận ra chơn tướng tình huynh đệ tử muội chúng ta không bao giờ xa cách.

Những dịp tôi gần gũi các bạn, lòng xúc cảm của các bạn, như tâm thức ước mong thành Đạo của các bạn trong tôi, và tất cả tình thương yêu quý các bạn, của những bạn đạo tại Montreal. Với niên độ hơi cao, nhưng vì tình thương sống động đó đã làm tôi trẻ lại rất nhiều năm và hăng hái hăng say trên con đường tương ngộ tình thương giữa huynh đệ tử muội của chúng ta, liên tục ngày lẫn đêm, chúng ta thấy không có sự xa cách, yêu thương mãi mãi, xây dựng mãi mãi, muốn được gần nhau mãi mãi. Nhiều huynh đệ đã thức tâm thấy rõ rằng hạnh hy sinh là điều cao quý, sức mạnh Từ Bi là vô cùng. Ngày hôm nay đi tới giai đoạn chúng ta thấy rõ ta đang mang một thân

xác với một bộ xương và mấy chục ký lô thịt không
nghĩa lý gì, đưa vào sự tranh chấp vô lý. Cho nên
chúng ta từ bỏ con đường tranh chấp eo hẹp, trở về
với sự lớn rộng hơn cởi mở hơn, tiến hoá nhẹ nhàng
hơn.

Nhiều huynh đệ tử muội muốn hy sinh giải nghiệp,
nhưng chưa có cơ hội, vì mới ý thức thôi, mới gieo
ý niệm thôi, còn thực hành là một việc. Cho nên sự
thực hành, làm sao mới có cơ hội tạo được hạnh hy
sinh. Chúng ta chấp nhận, phải chấp nhận những
nghịch cảnh nhiên hậu chúng ta mới thấy Đấng Cha
Trời nhắc lại sự phát tâm đại nguyện của các bạn
trước khi các bạn lâm trần nhập vào cái thể xác của
chúng sinh, kể cả con thú cũng vậy, cũng ước nguyện
được làm con người. Thì chúng ta là con người ước
nguyện được giải thoát cái thân xác nặng nề này,
là nhờ ai, nhờ đâu chúng ta có cơ hội để giải thoát?

Trong sự Tham Sân Si Hỷ Nộ Ái Ố Dục, nó đã trói buộc liên tục liên hồi mà tôi cho đó là chánh.

Ngày nay tôi tu rồi, tôi được tháo gỡ một phần, tôi mới thấy rằng sự sai lầm của chính tôi đã tạo cho tôi bị trói buộc thêm trong sự chấp mê. Đường lối sai trái của bao nhiêu kiếp ngày nay tôi mới hiểu được, tôi phải thả lỏng, tôi để cho Bề Trên quyết định vì tôi cảm mến sự Từ Bi và Đại Từ Bi của Thượng Đế cho nên tôi phải thực hiện Từ Bi và học hỏi Từ Bi để giải toả sự phiền muộn trong tâm thức của tôi, tức là tâm bệnh đau thương hiện tại. Cứ cho đó là sự đau thương, cứ cho đó là sự mạ nhục, nhưng mà kỳ thực đó là một ân phước, lấy oán làm ân. Khi thức tâm rồi tôi phải làm thế nào? Tôi phải tạ ơn người, vì người đã đóng vai trò đó, kích động tôi, tôi mới có cơ hội tiến hoá. Nhưng riêng tôi, với tâm thức hiền lành làm sao tôi dám đóng vai trò đó! Cho nên những vai

trò đó là những vai trò quý báu trong đời tu học của chính tôi.

Cho nên các bạn gặp nhiều chuyện kích động ngay trong gia cang, xã hội, bạn bè liên tục liên hồi nhờ quả để đưa các bạn tiến tới tốt đẹp hơn. Tất cả những gì muốn được tốt đẹp phải được qua cơn điều luyện nhiên hậu mới thành một cái quả tốt ở tương lai. Ngày nay chúng ta tu, chúng ta thấy rõ cái luật Nhân Quả, nhân ta không lành thì quả ta không tốt. Nhưng mà chúng ta người Tu bước vào Nhân Lành chớ không phải Ác Nghiệp. Chúng ta phải từ bỏ ác nghiệp và bước vào Nhân Lành.

Cho nên kỳ này tôi đến thăm các bạn từ Vancouver đến Kent, thì tất cả tôi thấy rằng tôi rất vui mừng được thấy các bạn thức tâm, các bạn thấy rõ con đường các bạn phải đi, các bạn lần lượt thức tâm và

thấy rõ đại nguyện của tiền kiếp. Cho nên các bạn nguyện hy sinh và tiếp tục xây dựng hạnh hy sinh noi theo đường tôi đã và đang đi.

Cái Khó của Đời là cái Quý của Đạo, các bạn ơi!
Chính tôi là người đã sống trong khổ ngày lẫn đêm, tha thiết thương yêu cầu mong mọi người thức tâm, cầu mong mọi người trở về với chính họ để đem lại cảnh thanh bình mà để diễn tả trong trí thức của chúng ta. Chúng ta đã có sẵn trí thức sống động, thanh nhẹ hòa ái, tương thân mà nào đã được hưởng trong sự trực diện giữa nhân sinh! Sự đối đãi của chúng ta giữa huynh đệ, sự đối đãi của chồng vợ, con cái đều nằm trong nghịch mà chúng ta phải thấy rằng nhờ nghịch mà chúng ta mới tiến tới thuận hòa mãi mãi. Khi chúng ta thông cảm rồi, chúng ta chỉ biết ôm nhau mà khóc, thương yêu nhau, thương nhớ nhau.

Sao nhiều bạn đạo Vô Vi nói rằng từ ngày tôi tu pháp này tôi thấy tôi thương người ngoài? Đâu phải người ngoài các bạn ơi! Các bạn đã tìm được huynh đệ, thâm tình huynh đệ, các bạn đã tìm được thâm tình tử muội, các bạn đã nhận lấy oán làm ân rồi các bạn ơi! Các bạn sống chung nhiều kiếp nữa và các bạn sẽ đi, đi đi, đi mãi, phải đi trên đường cởi mở, khai thông tâm thức và trí tuệ của các bạn như đóa sen lúc nào cũng trong lành nhẹ nhàng. Nhờ hành động đó, nhờ cử chỉ đó, nhờ hạnh hy sinh đó, các bạn sẽ cứu hàng triệu triệu người đau khổ như các bạn. Các bạn là người trầm luân trong bể khổ và các bạn đã thấy, đã thấy biết bao nhiêu sự khổ đã gánh. Nhưng ngày nay các bạn biết hạnh là nhờ từ cái khổ đó mà các bạn được thanh nhẹ. Chúng ta không còn than khổ, chúng ta nên giữ niềm tin trong khổ để chúng ta thấy rằng nhờ khổ mà chúng ta tiến hóa, nhờ khổ mà ta thay đổi, nhờ khổ mà chúng ta có một nơi an toàn

hơn vững chắc hơn.

Chúng ta là người Việt Nam nhỏ bé đã đổ bộ lên chỗ văn minh mà mọi người đã khổ trước chúng ta. Ngày nay chúng ta mới có được cơ duyên để sử dụng trong vòng trật tự của nhân sinh. Ngày nay chúng ta cảm thấy nhẹ nhàng, thì chúng ta phải thấy rõ sự gánh vác của ai? Do ai đem sự nhẹ nhàng cho chúng ta ngày hôm nay? Chúng ta có miếng cơm manh áo. Quý thay và lành thay! Chúng ta được hưởng trọn lành, sau sự cực nhọc của mọi người chúng ta phải nghĩ sao đây? Chúng ta phải hạ mình xuống, dẹp tự ái tức khắc để chúng ta vun bồi tâm thức sống động của Lượng Từ Bi sẵn có của chính chúng ta. Chúng ta có thể tha thứ bất cứ một tội lỗi nào, chúng ta cố gắng xây dựng sự sáng suốt Từ Bi đó để đưa những người tội lỗi trở về với Chánh Giác.

Gia đình các bạn luôn luôn gặp những chuyện học hặc, những sự đau buồn vì lời nói vì hành động sai trái nào giữa vợ con hay chồng con, thì chúng ta nên tha thứ. Để chi? Phải có một người tha thứ là cái người êm dịu đó, hòa ái tương thân chỉ cứu người chứ không làm điều ngu muội nữa, chứ không hại người. Mà cứu cả hai chứ không giết một mà được một. Chúng ta không làm điều ngu muội nữa. Đã nhiều kiếp rồi, con thú mới có đầu óc sai lầm, cho nên tội của nó nặng, quần áo cũng không có mà bỏ vợ tại trần. Các bạn đã thấy đến lúc phải hy sinh cả tính mạng nhưng mà còn chưa đủ. Có nhiều loại giáng xuống thế gian còn hung ác thì phải nhiều kiếp con thú trần truồng như thế đó. Nó ước vọng được trở nên một con người thanh sạch, có trật tự, có phương tiện như chúng ta thì nó phải càng hy sinh nữa. Chúng ta muốn trở thành một vị Tiên Phật thì chúng ta càng phải hy sinh hơn. Hy sinh cao độ, phải

bỏ tất cả những tánh hư tật xấu, phải bỏ những đầu óc nghi ngờ bất chính của chúng ta để chúng ta xây dựng niềm tin, chúng ta trở lại với của cải đời đời bất diệt.

Tôi thường nói rằng các bạn có nhà cửa, có quê hương, có đầy đủ tình thương, không thiếu một chút gì. Ngày nay các bạn thấy vật chất tại thế gian là cõi tạm, bãi trường thi, chúng ta đang học và đang dự cuộc, mà nó có tiến bộ đánh thức lòng chúng ta, huống hồ gì chính chúng ta có một Khoa Học Huyền Bí trong nội thức siêu nhiên sống động mà chúng ta không vận dụng khả năng đó thì hoang phí biết là bao nhiêu. Siêu văn minh sờ sờ trong tâm thức của các bạn, nếu các bạn biết THA THỨ và THƯƠNG YÊU, đó các bạn là người sống trong cảnh siêu văn minh của Thượng Đế đã và đang ân ban, và sự tiến hóa liên tục không ngừng nghỉ từ Trung Thiên Thế

Giới giáng hạ đem lại những ảnh hưởng cao đẹp cho các bạn từ giờ phút khắc, các bạn thấy rõ chưa? Có nhiều người đã tu nhiều kiếp ngày nay xuất hồn đi thấy nhiều cảnh rất đẹp, nhiều chỗ rất tươi rất văn minh, chỉ khuyên và giúp đỡ người chớ không có hại người. Chính những bạn đó không nhiều thì ít cũng đã thuật lại cho các bạn nghe. Rồi đây các bạn sẽ buông bỏ những sự trần trọc và không trói buộc tâm thức của các bạn thì các bạn sẽ thấy trong một phút khắc, lúc đó các bạn lại an vui hơn. Mà muốn có sự an vui thì các bạn phải lập hạnh ngay trong gia cang các bạn, ngay trong tình thương huynh đệ.

Chúng ta ở đâu ngồi đó để tu, ở vị trí nào sẽ phát triển ngay vị trí đó, bất cứ sự chuyên môn nào của các bạn, chuyên môn nào được quân bình và thanh tịnh thì chuyên môn đó là cao quý của nhân loại và sẽ mở tâm mở trí các bạn. Học đạo ngay trong bếp, học

đạo ngay trong việc làm, học đạo ngay trong lời nói thiện giác của các bạn, nhiên hậu phần hồn các bạn mới được dễ dãi. Thế gian thấy như vậy, nhưng sự kích động và phản động là lời nhắc nhở của Thượng Đế luôn luôn bên các bạn, nhờ các bạn để các bạn tiến. Nếu không nhờ làm sao các bạn tiến tới được? Các bạn đã thấy rõ rồi, muốn làm cái bánh phải nhờ bột, nhưng mà lúc bị nhờ, bột có lời than van, oán trách rồi chấp nhận, rồi chúng ta sẽ là món quà đẹp cho chúng sanh bất phân giai cấp, thương yêu sống động cứu người trong cơn khổ nạn. Cái bánh còn biết làm từ bi, còn chúng ta làm cha trong gia đình không biết làm từ bi, người chồng của một người vợ yếu hèn mà chúng ta không biết làm từ bi, một hiền thê trong gia đình sao không biết thực hiện từ bi để cho người chồng bớt khổ sau cơn lao động vì gia cang vì thương yêu vợ, vì thương yêu con, hy sinh cả cuộc đời, dù cho tóc bạc mắt mờ, muốn hiến thân

để gia đình tôi được an khang. Nếu mọi người học cái hạnh đó thì gia cang các bạn biến thành gì? Sẽ trở nên một vườn hạnh tại thế gian!

Tại sao chúng ta không sử dụng ngay thực chất của chính mình để dẫn tiến tâm linh chúng ta nhiên hậu ảnh hưởng mọi người khác? Điều này chắc hẳn các bạn đã nghe nhiều và các bạn dòm lại hoàn cảnh của các bạn, các bạn đã và đang có cơ hội xây dựng điều đó. Ráng đi các bạn! Nhịn đi các bạn! Nhịn nhục là một cửa cái vô cùng trong cuộc đời của chúng sanh, phải nhịn nhục để tiến hóa, phải nhịn nhục để thấy sự sai lầm của chúng ta từ tiền kiếp. Tiền kiếp chúng ta làm khổ người, kiếp này người làm khổ ta là đúng rồi! Chúng ta đã chọn Minh Sư để tiến hóa. Chấp nhận vui thì lúc đó chúng ta đâu còn đau khổ nữa! Đâu còn tạo cái cảnh trói buộc và không đi được. Chúng ta là một tội hồn bị giam hãm trong

Tiểu Thiên Địa này mà còn cộng thêm với ngoại cảnh để trói buộc tâm thức thì chừng nào mới tiến hóa được các bạn ơi! Bạn đã ý thức rõ ràng chúng ta tạm sống ở đây mấy chục năm rồi phải đi, mấy chục năm ngắn ngủi, chán mất rồi. Các bạn thấy từ lúc nào các bạn là một cô gái, là một thiếu niên mà ngày nay tóc các bạn đã bạc, mắt lờ mờ rồi, các bạn nguyện đi đâu? Nguyện trở về với sự thanh nhẹ mới là đúng hơn. Bỏ xác thân này rồi các bạn sẽ đi đâu? Cho nên các bạn phải hiểu rõ điều này, nguyện trở về với sự thanh sạch, cho nên các bạn đã trường chay và các bạn không nỡ sát hại chúng sinh. Các bạn đã thương yêu kể cả con thú, các bạn đã nhìn ra chơn tướng của con thú. Vì nó cũng là bạn bè là bà con của chúng ta trong duyên nghiệp, vì nó cũng tứ quan và ngũ tạng thì nữ nào giết nó. Ta hiểu điều này thì mới đem lại hòa bình trong chơn tâm của chúng ta, rồi nhiên hậu mới ảnh hưởng chúng sanh thấy rõ cảnh

hòa bình. Mọi người đều có khả năng xây dựng cho cộng đồng nhân loại tiến hóa. Các bạn nên tin các bạn nhiều hơn, không nên tin bất cứ một ai, vì các bạn đã có sẵn bài, nên học, học bài và trả bài. Giữa cảnh vợ chồng nghịch, nhưng bạn luôn luôn tha thứ và lấy cảnh nghịch đó để tiến. Trong trường, thầy mà cho chúng ta biết thì làm sao chúng ta cấp sách đi học? Vì chúng ta chưa hiểu, ông thầy mới cho ra bài nghịch chúng ta, rồi chúng ta phải bình tâm học Nhân mới làm ra bài. Thì cảnh đời cũng vậy, từ sớm cho tới tối các bạn phải đem luồng thanh điện của các bạn mà sống trong nghịch cảnh, mà chịu đựng mọi người để kiếm đồng tiền nuôi thân. Nếu chúng ta ăn một lần mà không đói thì ai đi làm làm gì? Các bạn mới thấy Luật Trời là Vay Trả để chúng ta có cơ hội làm con người và học bài thì mới thực hiện được chữ Nhân. Nếu chúng ta không chịu học bài thì không thực hiện được chữ Nhân. Ở xã hội này, người

nào lười biếng nhất cũng tìm công việc làm, vì nền văn minh đã xây dựng nên buộc con người phải thức tâm. Hỏi cái đó là cái gì đó bạn?

Khoa học là cái gì? Thầy bùa ở thời xa xưa, lúc xưa phóng kim đi, dùng hồ lô thâu kim, mà ngày nay hỏa tiễn xuất phát, khoa học đã thay thế tất cả bùa phép, thì các bạn không nên sợ bùa phép, mà lo sợ tâm các bạn bị ô trược mà thôi. Cho nên ngày hôm nay tôi là người thực hành trong cảnh khổ và tự đạt đến Thanh Giới, tôi mới nói với các bạn rằng: **NÊN CHẤP NHẬN BÀI KHỔ, NÊN CHẤP NHẬN NGHỊCH CẢNH, HỌC TRONG NGHỊCH CẢNH VÀ THƯƠNG YÊU NGHỊCH CẢNH**, chúng ta mới xây dựng cho chính chúng ta và giải tỏa nghịch cảnh tức khắc.

Cho nên **TÌNH THƯƠNG** và **ĐẠO ĐỨC** là khí giới

sắc bén nhất cả Càn Khôn Vũ Trụ. Các bạn đã phát tâm đóng góp một món quà nho nhỏ cho tôi và do tôi chuyển đến người đau khổ và đem lại gương lành đến bạn đạo khắp thế giới để mọi người thấy hạnh hy sinh của chúng ta, mỗi người một chút mà thôi thì chúng ta cứu được huynh đệ tử muội trong quả địa cầu này, đau khổ, trong phút giây nguy biến có thể vượt qua, nhờ Tình Thương và Đạo Đức của chúng ta đã biết sử dụng đúng lúc. Sự cảm động này tôi vẫn luôn luôn ôm ấp và thương mến các bạn, vì chúng ta đã biết giá trị của hạnh hy sinh thì tâm thức các bạn sẽ bừng sáng và sự may mắn Thượng Đế đã ân ban cho các bạn, các bạn lại có chỗ chứa đựng, có chỗ thức tâm. Rồi đây các bạn sẽ truyền từ người này đến người nọ thấy rõ Thiện nghiệp đem lại toàn thức cho chúng sanh.

Cho nên chúng ta hiểu rõ chúng ta là tội hồn chưa

hoàn tất đã và đang học, trở về chính chúng ta, đã và đang ăn năn, hưởng sự thanh nhẹ của BỀ Trên đang ân ban liên tục từ giờ phút khắc. Các bạn đang tận hưởng hơi thở của cả càn khôn Vũ Trụ đóng góp, hít vô và thở ra để hiểu ta nhiều hơn, chớ không nên học cái lối thị phi của trần gian mà khổ, khổ không có lối thoát, mà nếu chúng ta biết xây dựng NIỀM TIN TRONG KHỔ thì khổ đó là khổ có lối thoát, các bạn ơi! HÒA TAN TRONG KHỔ các bạn mới có lối thoát. Hòa tan trong khổ thì các bạn không còn trôi buộc trong tâm thức. Vui! Nhiều kỳ và nhiều kiếp chúng ta được nhờ quả. Quý thay và lành thay được cơ hội nhờ quả trước là tiến hóa trước.

Những gương lành đã cho chúng ta thấy những vị đã thành đạo sờ sờ trước mắt chúng ta. Việt Nam đã có lịch sử Quan Âm Thị Kính bị biết bao nhiêu sự oan ức nhưng Ngài vẫn nhận, còn một hơi thở sống vẫn

nguyên tu và cứu độ chúng sanh, bất chấp những sự oan trái đã chuyển biến trong tâm thức, dùng từ Tâm để hóa giải mọi nan giải. Thích Ca cũng vậy, không dùng sức mạnh để uy hiếp một ai, từ bỏ sức mạnh trần trược của trần gian mà đem lại lượng Từ Bi để chúng sanh tự thức. Jêsus Christ cũng vậy, hy sinh thân xác cho chúng sanh thấy rõ ràng! Xác không phải chủ của Hồn, nhưng mà Hồn là chủ của Xác. Những gương lành đã xây dựng cho chúng ta.

Hôm nay là ngày thiên chung của chúng ta, khắp năm châu mọi người cũng muốn hướng thượng và muốn hiểu lý do tại sao chúng ta xuống đây rồi chúng ta sẽ về đâu? Mà tôi thấy tôi càng ngày càng nặng trọc như thế này? Kỳ thực chúng ta từ thanh nhẹ giáng lâm xuống, chúng ta mới thấy rằng nặng trọc. Có một chút xiu đó mà nhiều bạn thấy chưa hiểu. “ Tôi là con người, tôi phải tranh đấu, tôi phải

giữ quyền lợi” Nhưng mà quyền lợi của các bạn sờ sờ mà các bạn bỏ, quyền lợi thanh nhẹ vô cùng, quyền lợi THA THỨ và THƯƠNG YÊU là của các bạn, quyền lợi TỪ BI là đem lại cho bạn tất cả những gì các bạn bị mất, quyền lợi đó nên chú ý. Các bạn mất hết của trần gian mà các bạn ôm một tâm thức thương yêu, hỏi cái gương đó cao quý biết là bao nhiêu, tuồng hát đó mọi người phải cảm động và mọi người sẽ vui khi mọi người bừng sáng trong tâm thức, qua cơn điêu luyện của tình cảnh khổ tâm hiện tại.

Cho nên huynh đệ Vô Vi luôn luôn ở trong tranh chấp, để chi? Để thấy sự mê chấp của họ và để thấy rõ sự mê lầm của chính họ, rồi họ đánh giá, họ mới quét dọn sự mê lầm mê chấp đó. Cho nên chúng ta bạn đạo Vô Vi thường ở trong ngộ nhận rồi huynh đệ chịu khó ngồi lại với nhau bàn qua thuyết lại mới

thấy rõ chính ta sai, mà mọi ý thức rằng mọi người đã sai, lúc đó mới cầm cái môm mà tu luyện. Các bạn thấy, khi các bạn bằng lòng ngồi thiền cầm cái môm, không lý luận nữa, các bạn thấy rằng các bạn là con nợ của cả Càn Khôn Vũ Trụ và bằng lòng trong Định Luật Vay Trả. Lúc đó các bạn sẽ sống trong cảnh nhàn hạ bất cứ giờ phút nào. Có NHÃN MỐI CHẤP NHẬN, thiếu nhãn, thiếu nhịn nhục, làm sao các bạn thấy rõ cái điều cao quý đó? Có chút xiu đó mà nó ẩn tàng trong tâm thức của các bạn.

Cho nên kiểm thảo đi là xét lại sự sai lầm của chính mình đi, nhiên hậu chúng ta mới thấy rõ LƯỢNG TỬ BI LÀ CAO QUÍ. Mọi người chúng ta không có xa cách, vì sự đen tối đã thâm nhiều kiếp trong Tâm, cho nên tạo ra sự xa cách. Ở thế gian chung đúc trong định luật Ngũ Hành thì có sanh và có khắc mà các bạn Tu là thoát sự điều khiển của Ngũ Hành,

thì chỉ có hòa và tiến. Cho nên nhiều khi các bạn còn tranh chấp, các bạn nên nhớ rằng tôi đang bị kẹt trong định luật ngũ hành sanh khắc, mà vượt được định luật ngũ hành của sanh khắc thì tôi chỉ thấy có hòa và tiến. Nên nhiều người Tu thành Đạo bị người ta chửi tới tấp, nhưng mà người chỉ biết cười mà thôi, vì người không còn dính dấp trong việc đó nữa. Mà người còn bị dính dấp trong việc đó thì bị sai khiến bởi cặp mắt.

Cặp mắt là sanh ra an tịnh và bố thí nhưng cặp mắt trở nên lệ thuộc bởi ngoại cảnh cho nên dòm xem thấy bực tức, đó là chúng ta thiếu thanh tịnh rồi. Con mắt thiếu thanh tịnh thì làm sao quán thông? Mà quán thông là các bạn phải bố thí, chứ các bạn không dấu diếm được. Khi các bạn hiểu rõ việc đó thì không bao giờ các bạn dấu diếm.

Cho nên người tu đã cắt nghĩa tận tình để cho người chưa đạt được hiểu và mượn đó làm cây gậy trên đường hành hương trở về nguồn cội.

Còn lỗi tai các bạn là tịnh đó các bạn! Nếu không tịnh thì làm sao các bạn nghe được âm thanh. Mà các bạn rước động thì các bạn nghe một lời nói nào sai trái mà các bạn nhẹ dạ nghe theo người ta thì nó tạo ra cái động trong Tâm Thức của các bạn. Khổ vô cùng! Vì chúng ta có khí giới chúng ta có đầy đủ mà không biết sử dụng.

Cho nên chúng ta có cái pháp Soi Hồn chúng ta nhắm mắt mà thấy ánh sáng thì các bạn mới thanh tịnh, nhắm mắt thấy sáng mới thấy rằng nhãn quang của các bạn đã thực hiện những tia sáng của TỬ BI. Nhiều người các bạn thấy khổ vô cùng vì họ chưa hiểu họ. Nhiều khi các bạn rơi lụy vì đối phương.

Đôi phương đã chống đối các bạn, đôi phương đã làm những điều sai trái của ngũ luân, nhưng mà các bạn phải dùng lượng TỪ BI để quán thông và cứu độ họ. Lúc đó các bạn chỉ biết rơi lụy và chờ ngày thức tâm của họ mà thôi.

Còn lỗ mũi các bạn để làm chi? Để tận dụng nguyên khí của cả càn khôn vũ trụ mà Đấng Cha Trời đã ân ban cho các bạn, để khai mở ngũ tạng khai mở tâm thức và luôn luôn sống hợp thời sống động chứ không bơ vơ bất cứ một cơ hội nào.

Cho nên Pháp Luân Thường Chuyển vận chuyển đại não của các bạn. Làm nhiều chừng nào các bạn được mở chừng ấy. Làm cho dài cho sâu đi, các bạn mới mở trọn lành trong mạch Nhâm Đốc, thì lúc đó tình dục đâu có trói buộc các bạn. Vì tình dục mà sanh ra ác nghiệp đó các bạn! Vì tôi yêu, yêu không được,

hay là vợ tôi bị người yêu thì tôi sanh ra ác ý, có phải tình dục nó lôi cuốn các bạn không? Chủ đề tại tình dục nó gieo tánh hư tật xấu cho chính chúng ta. Khi mà ta làm Pháp Luân Thường Chuyển đầy đủ rồi thì tình dục sẽ được giải tỏa chúng ta thấy rằng cái điều đó không phải quan trọng cho chính chúng ta vì khi các bạn thức tâm cho đó không phải là sự quan trọng thì ác nghiệp phải tiêu trừ mà các bạn không hay. Bạn xuất ngôn với mọi sự từ bi quán thông cởi mở, cho nên cái miệng của ta nó nguy hại vô cùng! Nó có thể giết hại hàng triệu sinh linh tại thế, một câu nói nó có thể nghiền nát một cách ác độc để trả thù, giữa phần hồn và phần hồn qua thể xác của con thú. Không nhiều thì ít các bạn đã nhai thịt con thú, các bạn biết sự đau đớn, nhưng mà ngày nay ngược lại các bạn nhai nát và nghiền nát các bạn thấy rằng thích hợp cho tâm thức của các bạn. Hỏi ngược lại làm sao tiến hóa? Cho nên chúng ta hiểu rồi lần lượt

các bạn sẽ thấy rõ những gì tôi được tận hưởng để tiến hóa và những gì tôi không cần thiết sử dụng nữa, thì các bạn sẽ từ bỏ, đương nhiên các bạn hướng về Thiện Nghiệp rồi, mà Thiện Nghiệp là bạn thanh nhàn, các bạn nhàn hạ trong lúc ăn, lúc ngủ, vì các bạn không lo, vì các bạn đâu có giết ai, các bạn đâu có lấy nghiệp sát để phụng sự cho nghiệp sống của các bạn. Không! Các bạn không sử dụng nghiệp sát để phụng sự nghiệp sống của các bạn hiện tại, thì nữa đêm ai có gõ cửa thì cũng chẳng có sao, đâu có sợ kẻ thù. Nếu chúng ta làm liên tục và xây dựng mầm móng ác nghiệp thì cái gì chúng ta cũng sợ. Nhiều bạn nói tôi sợ ma, tại sao? Nhiều tội hồn đã theo bạn, tại sao? Vì các bạn ăn nó, các bạn giết nó, các bạn lấy nó làm sung sướng, tại sao các bạn sợ nó?

Cho nên khi các bạn tu rồi, các bạn thấy rằng cần cầu

nguyện cho những sinh linh đang chung sống trong cơ tạng các bạn đây được siêu thăng tịnh độ và ăn năn hối cải từ rày về sau tôi không dùng ý nghĩ sát phạt bất cứ một sinh linh nào chung sống trong quả địa cầu này, kể cả con chim, nó cũng tứ quan ngũ tạng, lú lo để thức tâm chúng sanh để cho chúng sanh thấy sự nhẹ nhàng, nhàn rỗi là quý báu, sự tự do là quý báu.

Cho nên ngày hôm nay chúng ta ở xứ tự do tín ngưỡng, các bạn có cơ hội lập lại trật tự với phương pháp PLVVKHHBPP này rồi các bạn mới trở về với Đấng kính yêu của các bạn, kẻ thuộc Quan Âm, người thuộc Quan Thánh, kẻ thuộc Phật, kẻ thuộc Tiên, kẻ thuộc Chúa thì chúng ta cũng trên đường trở về nguồn cội chung sống hòa bình đời đời bất diệt. Cho nên mọi người chúng ta có cơ hội, còn có hơi thở là còn có cơ hội để tự giải quyết cho chính mình

tiến hóa, không bị kẹt nữa.

Nãy giờ tôi nói đi nói lại cũng là trên đường Bi Trí Dũng mà thôi, nhưng mà trong thực hành mỗi nơi được những lời nói này và đã nếm qua, đã làm qua, đã dự cuộc. Cho nên lời nói tôi luôn luôn truyền cảm trong Tâm thức các bạn là tôi, tôi là các bạn. Chính giờ phút chia ly chúng ta cũng hơi cảm động trong tâm thức và ước mong được tái ngộ, ôm lấy nhau, xây dựng trong thương yêu và phát đại nguyện để đi tới sự sáng suốt.

Các bạn đã ban cho tôi không ít sự nhớ nhung trong lúc tôi chia tay. Rồi đây các bạn sẽ sống với tôi trong tâm thức tu thiền, rồi chúng ta sẽ tương ngộ trong cõi thiêng liêng. Chúng ta là những vị thiêng liêng giáng lâm xuống thế gian để xây dựng cơ đồ của Thượng Đế, xây dựng một bãi trường thi và đóng góp cho

những bài học tại thế để cho mọi người nối đuôi chúng ta cùng đi, đi mạnh trong sự sáng suốt. Đấng Cha Trời của chúng ta rất vui thấy chúng ta biết đường trở về, biết cách đi, biết giá trị của Từ Bi mà mượn cái hoa sen đó trở về NGUỒN CỘI, mọi người biết tu, biết sửa thì sẽ có cơ hội an tọa trên hoa sen mà chu du được khắp thế giới.

Ngày nay huynh đệ chúng ta ở giai đoạn đầu, phải cố gắng gần gũi nhau mà thực hiện TÌNH THƯƠNG và THA THỨ, thương yêu nhiên hậu chúng ta mới hưởng được món quà quý đó. Các bạn thử làm một thời gian các bạn nhớ nhưng bạn đạo nhiều, muốn được gặp nhau ngay trong giờ thiền, ngay trong trực diện mến yêu, vui đùa, kích bác, nhưng lòng vẫn tha thứ. Nhiều trận rồi, các bạn thấy không? Huynh đệ hiểu lắm nhưng mà lại được gần nhau thêm một bước nữa, trong sự kích bác lại nắm tay nhau và hôn

nhau. Có gì cao quý bằng sự khao khát mà chúng ta tương ngộ tại trần. Duyên lành từ mấy trăm năm về trước mà ngày nay chúng ta vẫn tái ngộ thương yêu thâm tình, thương yêu như cha, con, thương yêu như ruột thịt, thương yêu như anh em không bao giờ chia lìa.

Cho nên, các nơi thiên đường trên thế giới, tôi ước mong rằng mọi người ý thức nghe đường lối thực hành của chính tôi, lời kêu gọi của chính tôi đưa hồn các bạn tiến hóa trở về nguồn cội. Các bạn có quê hương tốt đẹp, không bao giờ bị tan rã, không bao giờ uy hiếp bởi bão tố. Trong tâm thức của các bạn. Chính các bạn đang có bão tố hằng ngày vì sự hiểu lầm của gia cang mà thôi, thiếu lượng Từ Bi và Tha Thứ.

Cho nên tôi nhắc đi nhắc lại chỉ có bao nhiêu đó thôi.

Tôi đến đây với hai bàn tay không, cộng với những lời khổ hạnh mà tôi đã đạt để đóng góp cho các bạn tôi tận trao món quà này trong tâm các bạn để các bạn giữ lấy mà thực hiện, nhiên hậu các bạn ôm món quà này để tặng cho các bạn khắp năm châu.

Mấy năm về trước, huynh đệ chúng ta đã chia tay, ngày nay chúng ta tái ngộ, chúng ta thương yêu vô cùng và không có bỏ nhau. Các bạn đã thấy rõ rồi, không còn sự xa cách. Nếu mỗi đêm các bạn hành thiền, các bạn là tôi. Vô Vi là HAI KHÔNG, trong KHÔNG KHÔNG mà có, các bạn ngồi đó rồi sẽ có tất cả.

Thành thật cảm ơn sự chiếu cố của các bạn trong mấy ngày tôi được thuyết từ Vancouver cho đến Washington State. Tình thương sống động của chúng ta lại khơi dậy lành mạnh hơn, xây dựng hơn và ý

thức chúng ta tay nắm tay tiến tới. Một khối người nhỏ rồi đây sẽ đưa đến một khối người lớn rộng hơn. Mọi người sẽ thương yêu trong TÌNH THƯƠNG và XÂY DỰNG!

Thành thật cảm ơn sự hiện diện của các bạn ngày hôm nay.

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên